EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 12.3.2020
COM(2020) 96 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o hodnocení uplatňování rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 466/2014/EU ze dne 16. dubna 2014, kterým se poskytuje záruka EU za případné ztráty Evropské investiční banky z finančních operací na podporu investičních projektů mimo Unii

1. ÚVOD

Tato zpráva shrnuje hodnocení Komise ohledně provádění rozpočtové záruky EU za případné ztráty Evropské investiční banky (EIB) vzniklé v rámci jejích finančních operací na podporu investičních projektů mimo Unii v období let 2014–2018. Úplné hodnocení bylo zveřejněno v pracovním dokumentu útvarů Komise v září 2019[1].

Rozpočtová záruka EU, vymezená v navazujících rozhodnutích Evropského parlamentu a Rady, je obvykle označována jako vnější úvěrový mandát EIB (ELM)[2]. Hodnocení Komise je následné a týká se období od poloviny roku 2014 do konce roku 2018, který je posledním rokem, pro nějž jsou k dispozici úplné údaje. Jak bylo požadováno Evropským parlamentem a Radou, cílem hodnocení je poskytnout informace pro případné nové rozhodnutí o krytí finančních operací EIB prostřednictvím rozpočtové záruky EU po roce 2020[3].

Hodnocení se zaměřuje zejména na to, aby pomohlo navrhnout budoucí rozpočtové záruky EU v souvislosti s nástrojem pro sousedství a rozvojovou a mezinárodní spolupráci (NDICI) navrženým Komisí v červnu 2018. Nedávno byla zahájena třístranná jednání o legislativním návrhu[4]. Hodnocení představuje jeden z příspěvků Komise k práci Skupiny odborníků na vysoké úrovni pro evropskou strukturu pro financování rozvoje[5].

Předpokládá se, že vnější úvěrový mandát EIB bude od roku 2021 nahrazen širším nástrojem, Evropským fondem pro udržitelný rozvoj plus (EFSD+), který rozpočtové záruky EU zpřístupní EIB i dalším mezinárodním finančním institucím nebo rozvojovým finančním institucím v rámci „otevřené finanční architektury“[6].

V hodnocení byla zkoumána účelnost, efektivnost, relevantnost, soudržnost a přidaná hodnota EU u rozpočtové záruky, z níž současný ELM vychází, v porovnání s původními očekáváními Evropského parlamentu a Rady, jež jsou vyjádřena v rozhodnutí o ELM.

Vnější úvěrové mandáty pro Evropskou investiční banku jsou od roku 1977 rysem vnější politiky Evropského hospodářského společenství a následně Evropské unie. Základním odůvodněním rozpočtové záruky EU je to, že zvyšuje schopnost EIB nést rizika tím, že významně snižuje vystavení EIB rizikům na profil, který odpovídá pravidlům stanoveným řídícími orgány EIB. Jinak řečeno, záruka EU pomáhá EIB provádět investiční operace

---

1 SWD(2019) 333 final.

2 Právním základem je rozhodnutí č. 466/2014/EU (rozhodnutí o ELM), ve znění rozhodnutí (EU) 2018/412 po přezkumu v polovině období. Záruka je poskytována prostřednictvím dohody o záruce mezi Komisí a EIB, jejíž nejnovější znění bylo uzavřeno dne 3. října 2018.

3 Článek 20 rozhodnutí o ELM.

4 COM(2018) 460 final.

5 Budoucnost evropské struktury pro financování rozvoje: nezávislá zpráva Skupiny odborníků na vysoké úrovni pro evropskou strukturu pro financování rozvoje, říjen 2019, https://www.consilium.europa.eu//media/40967/efad-report_final.pdf.

6 Viz rovněž sdělení Komise „Na cestě k účinnější finanční architektuře pro investice mimo Evropskou unii“, COM(2018) 644 final.

v rizikovějších prostředích mimo EU na základě své stávající úrovně kapitálu a rezerv a zároveň jí pomáhá udržovat svůj rating AAA.

Záruka EU je EIB tradičně poskytována na období, které se kryje s víceletým finančním rámcem EU. Sedmiletý charakter ELM byl cenný v tom, že pomáhal EIB rozvíjet lidské a materiální kapacity nezbytné pro provádění investičních operací mimo EU, což jsou operace, jejichž příprava obvykle trvá déle než jeden rok. Záruka EU poskytuje předvídatelnost a zmírňuje rizika a za to se očekává, že finanční operace prováděné v rámci ELM se budou zaměřovat na cíle a splňovat podmínky stanovené Evropským parlamentem a Radou.

Oblast působnosti záruky EU, na níž je ELM založen, se liší v závislosti na povaze finanční operace: finanční operace EIB s protějšky z veřejného sektoru (obvykle pro rozvoj infrastruktury) mají prospěch z globální záruky pokrývající operační i politická rizika. Globální zárukou jsou rovněž kryty úvěry EIB poskytované bankám nebo podnikům, které využívají státní záruku a financování v rámci soukromého mandátu iniciativy na posílení ekonomické odolnosti, vytvořeného po přezkumu ELM v polovině období v roce 2018. Globální záruka EIB umožňuje, aby upustila od rizikové přirážky, kterou by jinak musela zahrnout do své úrokové sazby[7]. V důsledku toho si partnerské země nebo jejich instituce/společnosti mohly vzít od EIB půjčku za výrazně nižší náklady.

Naproti tomu mají operace EIB pro soukromý sektor bez státní záruky prospěch pouze ze záruky EU ke krytí politických rizik, která se vztahuje na určité situace dále definované v dohodě o záruce s EIB: nezaplacení z důvodu zastavení devizového transferu, vyvlastnění, války nebo občanských nepokojů nebo odepření spravedlnosti po porušení smlouvy. Záruka ke krytí politických rizik poskytnutá EU nevede ke snížení úrokové sazby EIB. Ceny úvěrů EIB jsou však pro klienty i nadále atraktivní vzhledem k nízkým nákladům EIB na půjčky z finančních trhů.

Záruka EU pokrývá prvních 65 % nesplacené expozice EIB u finančních operací v rámci ELM na úrovni portfolia. To znamená, že pokud dlužník nesplní závazky vyplývající z půjčky EIB a EIB čerpá záruku EU za nesplacené částky, je EU povinna plně vyplatit každou rozpočtovou záruku až do výše 65 % zaručeného portfolia. EIB neplatí Evropské unii poplatky za poskytování rozpočtové záruky a nedostává od EU žádnou přímou odměnu za provádění mandátu. Administrativní náklady EIB v souvislosti s ELM jsou hrazeny z přirážky zahrnuté do úrokové sazby EIB v souladu s její standardní politikou stanovování cen úvěrů.

Vnější úvěrový mandát EIB je jedním z nástrojů používaných EU k provádění priorit vnější politiky EU. Rozhodnutí o ELM odkazuje na „obecný zájem Unie“ a na zásady, jimiž se řídí vnější činnost Unie, jak jsou definovány ve Smlouvě. Rovněž se v něm uvádí, že „finanční

[7] Odchylně od výše uvedených pravidel mají projekty soukromého sektoru, na které se vztahuje soukromý mandát iniciativy na posílení ekonomické odolnosti, vytvořený po přezkumu vnějšího úvěrového mandátu v polovině období v roce 2018, z globální záruky EU prospěch. Od rizikové přirážky není však upuštěno, ale EIB ji převádí na EU s ohledem na riziko, které EU nese.

operace EIB v rozvojových zemích […] přispívají […] k plnění cílů politiky Unie v oblasti rozvojové spolupráce, a zejména ke zmírňování chudoby prostřednictvím růstu podporujícího začlenění a udržitelného rozvoje v hospodářské, environmentální a sociální oblasti“. Stávající rozhodnutí o ELM definuje několik cílů, které mají být prostřednictvím rozpočtové záruky EU podporovány, konkrétně rozvoj místního soukromého sektoru a rozvoj sociální a hospodářské infrastruktury, které mohou jít ruku v ruce s podporou cílů zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně, regionální integrace nebo dlouhodobé hospodářské odolnosti.

2. HLAVNÍ ZJIŠTĚNÍ HODNOCENÍ

Hlavní omezení hodnocení Komise souvisí se skutečností, že provádění investičních operací v rámci vnějšího úvěrového mandátu trvá několik let, zejména pokud jde o projekty v oblasti infrastruktury. Dosud jsou proto k dispozici omezené informace o skutečných výsledcích a dopadech financovaných operací. Rámec EIB pro měření výsledků se prozatím značně spoléhá na předběžné odhady a údaje o dosažených výsledcích přicházejí s velkým časovým zpožděním. Hodnocení Komise tedy pracovalo zejména s aktuálně dostupnými údaji o podepsaných a vyplacených částkách financování, se závěry externí studie dokončené v polovině roku 2018[8] a s připomínkami předloženými různými zúčastněnými stranami.

V souladu s rozhodnutím o ELM je v současné době pro finanční operace EIB v rámci rozpočtové záruky EU způsobilých 64 zemí mimo EU. EIB uzavřela rámcové dohody s 57 z těchto zemí, v nichž tedy v současné době může provádět finanční operace. V hodnoceném období podepsala EIB finanční operace v rámci ELM v 38 zemích a v rámci nástrojů vlastního rizika[9] v šesti dalších zemích. Vnější úvěrový mandát umožňuje EIB provádět finanční operace v zemích s vyšším rizikem, v nichž by jí to nástroje vlastního rizika neumožňovaly[10].

Celkový strop rozpočtové záruky EU za vnější operace EIB v období 2014–2020 je 32,3 miliardy EUR. Na konci roku 2018 činily kumulované čisté hodnoty podepsaných finančních operací EIB v rámci ELM na období 2014–2020 celkem 17,6 miliardy EUR, tj. přibližně 54 % celkového stropu záruky revidovaného během přezkumu v polovině období. Pro srovnání (i když pouze přibližné, vzhledem k odlišnému tržnímu prostředí a geopolitickému a regulačnímu kontextu) byla na konci roku 2011, tj. v podobném časovém bodě předchozího vnějšího mandátu, míra využití 66 %. V letech 2014–2018 bylo v rámci ELM financováno 189 operací s průměrnou velikostí rozpočtu přibližně 90 milionů EUR.

---

[8] Ecorys a CEPS, 2018, „Závěrečná zpráva o hodnocení uplatňování vnějšího úvěrového mandátu na období 2014–2020“, zveřejněná společně s hodnocením Komise.

[9] V současnosti má EIB v regionech, na něž se vztahuje vnější úvěrový mandát, čtyři nástroje vlastního rizika, a to předvstupní nástroj financování (PAF), nástroj pro financování politiky sousedství (NFF), nástroj pro opatření v oblasti klimatu a životního prostředí (CAEF) a nástroj pro strategické projekty (SPF). Poslední dva nástroje se vztahují i na africké, karibské a tichomořské země a zámořské země a území členských států EU.

[10] Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1102 ze dne 6. června 2018 přidalo na seznam zemí způsobilých pro ELM Írán, ale v této fázi neexistuje žádná rámcová dohoda.

Poměrně omezené využívání stropů záruky v rámci ELM na období 2014–2020 ze strany EIB lze částečně přičíst vývoji v Turecku od roku 2016 a válce na východní Ukrajině od roku 2014[11]. Kromě toho jsou stropy záruky, které stávající rozhodnutí o ELM přiděluje zemím sousedství EU (východního a jižního), celkem o 6 miliard EUR vyšší než stropy předchozího mandátu, zatímco absorpční schopnost byla snížena válkou v Sýrii a politickou nestabilitou v několika dalších zemích. Společně tyto vnější faktory do značné míry vysvětlují, proč EIB využila dostupné stropy záruky do konce roku 2018 v menší míře než ve stejné fázi předchozího vnějšího mandátu.

Další významný kvantitativní údaj o **účelnosti** záruky EU lze získat z analýzy míry vyplácení v rámci ELM, tj. poměru mezi financováním skutečně vyplaceným Evropskou investiční bankou a částkami podepsanými ve finančních smlouvách EIB s jejími protějšky (po odečtení následně zrušených částek). Stejně jako analýza míry využití záruky musí i analýza vyplácení brát v úvahu intertemporální rozdíly v tržním prostředí a geopolitickém a regulačním kontextu.

V rámci ELM na období 2014–2020 vyplatila EIB do konce roku 2018 celkem 5,8 miliardy EUR, což představuje 33 % podepsaných úvěrů v čisté výši, zatímco na konci roku 2011 EIB vyplatila 8,5 miliardy EUR, resp. 44 % úvěrů v čisté výši podepsaných v rámci jejího vnějšího mandátu na období 2007–2013.

Pomalejší tempo vyplácení prostředků v rámci vnějšího úvěrového mandátu na období 2014–2020 ve srovnání s předchozím mandátem lze zřejmě vysvětlit zejména vnějšími faktory, jako jsou slabé regulační rámce, roztříštěnost právních předpisů, nestabilní vláda, nízká institucionální kapacita, fluktuace zaměstnanců a pomalé a neefektivní postupy v přijímajících zemích. Státní a obecní úvěry jsou vůči těmto činitelům zvláště zranitelné vzhledem k tomu, že před vyplacením úvěrů na infrastrukturu je třeba splnit řadu podmínek, např. z hlediska technické přípravy a zadávání zakázek. V mnoha zemích navíc půjčky státu od EIB podléhají ratifikaci parlamentem, což prodlužuje časový plán provádění projektu[12].

Pokud jde o vnitřní faktory, které souvisejí s návrhem vnějšího úvěrového mandátu nebo s prováděním EIB, velké objemy podepsaných úvěrů se snáze komunikují a obvykle se jim věnuje více pozornosti než vyplácení. V řídících orgánech EIB také probíhá diskuse o vhodnosti systému pobídek v rámci EIB, včetně otázek odměňování zaměstnanců a relativního zaměření na objemy závazků oproti vyplácení a hlediskům kvality.

[11] Na žádost Evropské rady pozastavila EIB dne 16. července 2014 podpis nových finančních operací v Rusku s ohledem na nezákonné připojení Krymu a vojenský konflikt na východní Ukrajině.

[12] V některých zemích sousedství se schopnost provádění v letech 2014–2018 oproti předchozímu období mandátu poněkud zhoršila. Během poměrně krátkého časového období 2014–2016 byly navíc podepsány velké částky financování EIB pro Ukrajinu. Kromě toho lze nižší míry vyplácení v Latinské Americe v rámci ELM na období 2014–2020 vysvětlit nedávným posunem směrem k investicím veřejného sektoru do infrastruktury za účelem podpory opatření v oblasti změny klimatu, u nichž existuje trend pomalejšího vyplácení než u úvěrů na rozvoj soukromého sektoru.

Většina operací v rámci vnějšího úvěrového mandátu sestává z úvěrů pro veřejný sektor na rozvoj infrastruktury. Ke konci roku 2018 představovaly téměř 11 miliard EUR podepsaných operací. Operace, které financují rozvoj soukromého sektoru, ale využívají globální záruku, představovaly v rámci ELM v období 2014–2018 přibližně čtvrtinu podepsaných úvěrů. A konečně operace v rámci záruky ke krytí politických rizik tvořily asi jednu desetinu objemu podepsaných úvěrů v rámci vnějšího úvěrového mandátu. Tyto operace poskytují financování komerčním bankám nebo podnikům a vykazují relativně rychlé vyplácení.

Díky záruce EU mají příjemci nižší náklady na financování ze strany EIB, jež je poskytováno na delší období. To je velmi výhodné pro investice veřejného sektoru, ale vzbuzuje to obavy ohledně znevýhodňování bank a společností, které získávají financování jinde za méně příznivých podmínek. Rozhodnutí o ELM stanoví, že finanční operace v rámci vnějšího úvěrového mandátu musí mít „podle posouzení EIB přidanou hodnotu“, avšak neexistuje žádný výslovný požadavek na jejich *doplňkovost* v tom smyslu, že nenahrazují potenciální podporu a investice z jiných veřejných nebo soukromých zdrojů. Posledně uvedený požadavek se bude vztahovat na finanční operace EIB kryté rozpočtovou zárukou EU po roce 2020[13].

Aktualizované regionální operačně-technické pokyny k vnějšímu úvěrovému mandátu vydané Komisí v dubnu 2019 uvádějí, že „aby se co nejvíce zabránilo riziku narušení trhu, které by mohlo být případně způsobeno zásahem EIB krytým rozpočtovou zárukou EU, EIB by měla věnovat pečlivou pozornost přidané hodnotě tohoto zásahu. To je zvláště důležité při zkoumání možných operací v odvětvích a zemích, kde existuje silná konkurence a/nebo tržní podmínky či podmínky blízké tržním“[14]. Riziko narušení trhu by bylo možné řešit zejména větším využíváním možnosti vzestupného přizpůsobení úrokových sazeb EIB tam, kde je to vhodné s ohledem na tržní podmínky.

Ze zeměpisného hlediska se provádění ELM na konci roku 2018 liší podle regionů:

- V zemích usilujících o přistoupení využila EIB do konce roku 2018 přibližně 41 % stropu záruky pro tento region. Záruka EU byla nezbytná, aby EIB mohla financovat operace na západním Balkáně. Činnosti EIB v Turecku byly však po roce 2016 omezeny.
- V jižním sousedství použila EIB do konce roku 2018 přibližně polovinu stropu záruky. Často se spoléhala na *globální záruku* i u operací soukromého sektoru (na něž se vztahuje státní záruka), zatímco jinak by se na ně vztahovala pouze záruka ke krytí politických rizik. Realizace projektů veřejné infrastruktury měla v tomto regionu často zpoždění.
- Ve východním sousedství se EIB při krytí svých finančních operací spoléhala téměř výhradně na ELM, přičemž téměř neposkytovala úvěry na vlastní riziko. Využila většinu

[13] Čl. 209 odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1.

[14] C(2019) 2747 final, s. 14, 24, 35 a 38.

stropu regionální záruky (78 %), zejména na podporu Ukrajiny v souvislosti s nezákonným připojením Krymského poloostrova k Rusku v roce 2014 a pokračující destabilizační činností. Provádění mnoha operací ELM však teprve začíná a míra vyplácení zůstává velmi nízká (23 % podepsaných úvěrů v čisté výši ke konci roku 2018).

- Provádění ELM je nejpokročilejší v Latinské Americe a Jižní Africe, které však představují pouze jednu desetinu stropu rozpočtové záruky EU. V Asii a Střední Asii je míra využití záruky EU vysoká, ale provádění je spíše nízké, pokud jde o úrovně vyplácení.

Vnější úvěrový mandát překračuje cíle stanovené normotvůrcem EU na podporu zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně. Úvěry související s klimatem podepsané v rámci ELM v období 2014–2018 činí 34 % objemu všech podepsaných úvěrů, což přesahuje cíl 25 %.

Efektivnost a **přidaná hodnota** záruky EU odpovídají očekáváním normotvůrců. Ve srovnání s rozpočtovými částkami vyčleněnými v záručním fondu je příjemcům kdykoli k dispozici přibližně 11krát více finančních prostředků EIB a mobilizuje se více než 20násobek celkových investic[15]. U operací v rámci ELM na období 2014–2020 dosud nedošlo k čerpání rozpočtové záruky EU. Jak je popsáno ve výročních zprávách Komise, EIB od roku 2012 čerpala záruku EU v souvislosti s několika operacemi v Sýrii a jednou operací v Tunisku (letiště Enfidha). Všechny tyto operace spadají pod předchozí vnější mandáty a stále probíhá úsilí o získání nesplacených částek. Částky čerpané ze Záručního fondu pro vnější vztahy v předchozích desetiletích byly získány zpět.

Vnější úvěrový mandát podněcuje EIB, aby ve své vlastní rozvaze realizovala poměrně velké objemy úvěrů až do svého 50% limitu spolufinancování na projekt, protože záruka EU, na níž je ELM založen, se vztahuje pouze na EIB, a nikoli na ostatní spoluinvestory. Jiný model zásahu EU byl zaveden v roce 2017 prostřednictvím záruky Evropského fondu pro udržitelný rozvoj (EFSD), kde může mít záruka EU podobu záruky první nebo druhé ztráty, která chrání nejen provádějící finanční instituci, ale také (nebo hlavně) další spoluinvestory. Model EFSD vyžaduje mnohem vyšší míru tvorby rezerv (v současné době 50 %) z důvodu očekávaného vyššího finančního rizika zásahu EU – se zaměřením i na zjevně nejméně rozvinuté země, ale může být vhodnější pro financování operací, kde je významným cílem přilákání investic soukromého sektoru, který souvisí také se zásadou odměňování v rámci záruky EFSD.

Vnější úvěrový mandát hraje **relevantní** úlohu při podpoře cílů vnější politiky EU. Většina záruky ELM je však v současné době přidělována na podporu operací v zemích s vyššími středními příjmy a v nejméně rozvinutých zemích financovala EIB jenom několik málo operací. To lze vnímat jako nedostatek, pokud jde o význam ELM ve vztahu k politice EU v oblasti rozvojové spolupráce, který je třeba řešit při navrhování budoucích záruk EU, a to při zohlednění omezení z hlediska udržitelnosti dluhu.

[15] Míra tvorby rezerv je stanovena na 9 % nesplacených částek v rámci záruky. Financování EIB obvykle pokrývá až 50 % celkových investičních nákladů projektu.

Mohla by se zlepšit **soudržnost** a sladění operací ELM s politikou EU a zásahy členských států, mimo jiné zajištěním silnějšího politického vedení ze strany EU a větším sdílením informací mezi EIB a útvary Komise v průběhu celého projektového cyklu. Komise poskytuje stanoviska k plánovaným operacím EIB podle postupu stanoveného v článku 19 statutu EIB. Z kladného stanoviska Komise vyplývá, že plánovaná operace může být zahrnuta do ELM a kryta zárukou EU. Tyto konzultace se však konají v poměrně rané fázi a úroveň informací sdílených během postupu podle článku 19 je často nedostatečná.

V průběhu let dialogu byla mezi EIB a útvary Komise zavedena nezávazná opatření s cílem zlepšit mimo jiné koordinaci v přípravné fázi, pokud jde o možné finanční operace určené EIB. V listopadu 2018 podepsaly EIB a Generální ředitelství Komise pro politiku sousedství a jednání o rozšíření (GŘ NEAR) společné oznámení vyjadřující oboustranný závazek posílit výměnu informací o potenciálních operacích EIB v rámci ELM. Kromě toho Komise a ESVČ stále častěji poskytují včasnou zpětnou vazbu k orientačním přehledům nově určených potenciálních operací, které EIB Komisi čtvrtletně předkládá.

Stížnosti zúčastněných stran týkající se operací ELM představují 45 % všech stížností registrovaných v rámci mechanismu EIB pro vyřizování stížností v období 2014–2018. To naznačuje, že operace v zemích, na něž se ELM vztahuje, představují pro EIB významné riziko ztráty dobré pověsti, v porovnání s méně než 10% podílem, který představují na celkovém objemu činnosti EIB, ačkoli EIB u mnoha těchto stížností konstatuje, že nejsou náležitě odůvodněny. Klíčovým systémovým návrhem, který vyplývá z kritiky občanské společnosti vyjádřené ohledně jednotlivých operací v rámci vnějšího úvěrového mandátu, je rozšířit a posílit ustanovení ve smlouvách o financování EIB, která umožňují pozastavit vyplácení v případě porušování lidských práv a environmentálních a sociálních norem ve fázi provádění. Rovněž by bylo možné zlepšit sdílení informací mezi EIB a Komisí o uplatňování těchto ustanovení.

3. ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ

Za účelem maximalizace doplňkovosti rozpočtových záruk EU podle nařízení o nástroji pro sousedství a rozvojovou a mezinárodní spolupráci (NDICI) po roce 2020 lze z ELM na období 2014–2020 získat několik ponaučení:

- pro účely návrhu politiky je užitečné jasněji rozlišovat mezi požadovaným dopadem záruky EU na finanční výhodu převedenou na příjemce i) ve veřejném sektoru a ii) v soukromém sektoru. I když mohou existovat politické důvody k minimalizaci nákladů na finanční operace s určitými typy protějšků veřejného sektoru, není tomu tak nutně u financování soukromého sektoru,
- je zapotřebí soustavná pozornost, pokud jde o snižování rizik narušení trhu, a mohla by být formulována jasnější politika pro používání hlavních zmírňujících opatření, jako je vzestupné přizpůsobení úrokových sazeb, aby se místní tržní podmínky odrážely ve financování soukromého sektoru,
- důkladnou kontrolu si zaslouží odůvodnění použití globálních záruk při financování rozvoje soukromého sektoru,

- mohlo by být dále podporováno poskytování financování v místní měně.

Hodnocení obecněji určilo tato hlavní doporučení ke zlepšení provádění ELM, která jsou rovněž důležitá pro návrh rozpočtových záruk EU po roce 2020 v souvislosti s nařízením o NDICI:

- prozkoumat možnosti včasnějšího podávání zpráv a vyhodnocení skutečně dosažených výsledků a větší analýzy skutečných dopadů,
- EIB by měla sdílet s Komisí více informací o účinném uplatňování smluvních ustanovení, jež umožňují EIB pozastavit vyplácení v případě nedodržování environmentálních a sociálních norem a norem v oblasti lidských práv, daní a transparentnosti při provádění projektů,
- EIB, útvary Komise a ESVČ by měly lépe spolupracovat při určování optimální velikosti plánovaných investičních operací, přizpůsobených jednotlivým přijímajícím zemím (rovněž s cílem zajistit udržitelnost dluhu), a pomáhat přijímajícím zemím, aby schválené financování v rámci ELM rychleji využívaly,
- věnovat soustavnou pozornost minimalizaci rizik narušení trhu při financování společností soukromého sektoru, zejména naplánovat přísnější omezení pro používání globální záruky EU, například omezením její působnosti pouze na investice veřejného sektoru a/nebo vyžadováním přiměřené odměny za záruku EU, a zajistit účinné provádění nedávno dohodnutých *rozšířených zásad smíšeného zvýhodněného financování operací soukromého sektoru ve spolupráci s rozvojovými finančními institucemi,*
- posílit sladění operací v rámci ELM s politikami EU prostřednictvím silnějšího politického vedení ze strany EU a užší koordinace mezi EIB, Komisí a ESVČ. To zahrnuje koordinaci v rané fázi, podstatnější informace, které má EIB poskytovat při „konzultacích podle článku 19“ před schválením finančních operací, a společné sledování provádění projektů,
- upravit zeměpisné pokrytí možných oken vnějších investic EU po roce 2020 a přidělování záruky EU napříč různými regiony na základě priorit vnější politiky EU po roce 2020 a potřeb partnerských zemí,
- usilovat o silnější součinnost mezi silnými stránkami EIB, pokud jde o nízké náklady na půjčky, a silnými stránkami jiných finančních institucí, pokud jde o přítomnost na místě, odvětvové odborné znalosti a dopad na rozvoj.

Silné a slabé stránky současného ELM jsou důležité pro rozsáhlejší diskusi o evropské struktuře pro financování rozvoje po roce 2020. Velkoobjemové a nízkonákladové financování investic veřejného sektoru do infrastruktury by mohlo být nadále podporováno prostřednictvím rozpočtové záruky EU určené pro tento konkrétní druh operací, ale s výraznějším politickým vedením ze strany orgánů EU. V případě financování soukromého sektoru může větší důraz na přilákání spoluinvestic od soukromých investorů vyžadovat odlišně navrženou záruku, jež bude méně zaměřena na objemy úvěrů poskytované přímo EIB (nebo jinými mezinárodními finančními institucemi) a jejíž ceny budou blíže tržním úrovním.